

مطالعه توصیفی ۲۰۰ بیمار مبتلا به سوریازیس

در اهواز در سال‌های ۱۳۷۶-۷۸

دکتر مسعود کرایی^۱، دکتر محمد رادمنش^۲، دکتر زهرا بیگم موسوی^۳، دکتر نادیا درویشی‌زاده^۴

۱- دستیار، ۲- استادیار؛ گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی اهواز

۵/۲۴٪، ۱۸/۵٪ و ۱۰٪ از بیماران به ترتیب در دهه‌های دوم، اول، سوم و چهارم بود. زمان مراجعه ۲۸/۵، ۲۳/۵، ۲۲/۵ و ۱۷/۵ درصد از بیماران به ترتیب در دهه‌های دوم، سوم، اول و چهارم زندگی قرار داشت. در ۴۰٪ از بیماران محل شروع بیماری از ناحیه مودار سر بوده است. نه درصد از بیماران وجود پدیده کوبنر را ذکر می‌کردند. سابقه خانوادگی مثبت را ۲۵٪ از بیماران ذکر می‌کردند. در معاینه ۳۹/۵ درصد از بیماران دارای درگیری ناخن بودند.

نتیجه‌گیری: بیماری سوریازیس در اهواز الگوی مشابهی را با سایر نقاط جهان نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: سوریازیس، مطالعه توصیفی، بررسی بالینی

مقدمه: بیماری سوریازیس یک بیماری شایع با زمینه وراثتی است که در همه جای جهان یافت می‌شود.

هدف: هدف ما انجام مطالعه‌ای بالینی و توصیفی بر روی دویست بیمار مبتلا به سوریازیس در اهواز بوده است.

بیماران و روش‌ها: مطالعه از اول آبان‌ماه ۱۳۷۶ تا پایان فروردین‌ماه ۱۳۷۸ بر روی دویست بیمار مبتلا به سوریازیس مراجعه‌کننده به یک مطب خصوصی پوست در اهواز انجام شد. اطلاعات موردنیاز از بیماران پرسیده شده و در پرسشنامه ثبت گردید.

یافته‌ها: در این مطالعه ۵۶٪ از بیماران مؤنث و ۴۴٪ مذکور بودند. سن شروع بیماری در ۳۳/۵٪

مقدمه

بافت‌های عصبی و تغییر در نوروپیتیدها در ضایعات سوریازیس دیده شده است^(۱).

ج) نظریه وراثتی: شیوع این بیماری در بستگان درجه اول و دوم بیماران بالاتر از جمعیت عادی است. می‌توان گفت که بروز بیماری در یک فرد بستگی به عوامل محیطی و زمینه وراثتی دارد. تعدادی جایگاه HLA در رابطه با افزایش خطر بیماری گزارش شده و با استفاده از علم بیولوژی مولکولی ثابت شده که جایگاه HLA-C برای این بیماری لازم بوده ولی کافی نیست^(۲).

از نظر همه‌گیرشناسی مرد و زن به نسبت برابر به این بیماری مبتلا می‌شوند. شروع بیماری معمولاً بین دهه‌های

بیماری سوریازیس در اثر از دست رفتن تمایز طبیعی و افزایش زایش سلول‌های اپیدرم ایجاد می‌شود^(۱). نظریات مختلفی راجع به علل این بیماری وجود دارد که عبارتند از:

الف) نظریه ایمنی: عده‌ای سوریازیس را یک بیماری با منشأ ایمنی می‌دانند چون در پوست مبتلا به این بیماری آماض دیده می‌شود^(۲).

ب) نظریه نوروژنیک: نقش التهاب نوروژنیک در زیرسازی این بیماری گزارش شده است. از دیاد رشته‌ها و

مؤلف مسئول: دکتر محمد رادمنش - اهواز، کبانپارس،
نشل خیابان ۴، شماره ۵۱

بیماری تبروئید داشته و ۵/۶٪ آن‌ها سابقه وجود ویتیلیگو را در بستگانشان ذکر می‌کردند. در معاینه بیماران ۳۹٪ آنها درگیری ناخن داشتند.

بحث

در این مطالعه خانم‌ها ۰/۵۶٪ و آقایان ۴/۴٪ بیماران مبتلا به سوریازیس را تشکیل می‌دهند. با توجه به اینکه در کتب مرجع این نسبت مساوی ذکر شده است، در مطالعه مانیز اختلاف معناداری در این مورد دیده نمی‌شود (۲ و ۱). بیشترین زمان سن شروع بیماری در دهه دوم و بعد از آن به ترتیب در دهه‌های اول، سوم و چهارم زندگی بود و درصد کمی بعد از دهه چهارم زندگی بیماریشان شروع شده بود. این یافته با آمار منابع مرجع که سن شروع بیماری را قبل از چهل سالگی می‌دانند مطابقت دارد (۱). در زمان مراجعه اکثر بیماران مراجعه کننده در دهه دوم و بعد از آن به ترتیب در دهه‌های سوم، اول و چهارم زندگی بودند. از نظر محل شروع بیشترین درصد مربوط به قسمت مودار سر بود که این نیز با آمار کتب مرجع هماهنگی دارد (۲ و ۱). در بیماران مطالعه شده فقط ۹٪ وجود پدیده کوبنر را ذکر می‌کردند که این با آمار منابع مرجع که مثبت بودن این پدیده را در یک سوم بیماران ذکر می‌کند، تفاوت قابل ملاحظه‌ای دارد. شاید علت این اختلاف، عدم توجه بیماران ما به این پدیده باشد. در مطالعه ما شش درصد از بیماران از خارش شکایت داشتند که از این تعداد هفت نفر زن و پنج نفر مرد بودند. در منابع مرجع ذکر شده که خارش در تعداد کمی از بیماران دیده می‌شود. ۲۵٪ از بیماران مطالعه شده سابقه فامیلی بیماری را ذکر می‌کردند. در منابع مرجع ذکر شده که تا پنجاه درصد بیماران سابقه خانوادگی مثبت را دارند (۲ و ۱). در بیماران مطالعه شده ۲۱/۵٪ (۴۳ بیمار) از وجود مشکلات روحی - روانی شکایت داشتند که از این تعداد ۲۵ نفر مؤنث و هیجده نفر مذکور بودند. دیگر بیماری‌های پوستی که در همراهی با سوریازیس در بیماران وجود داشت شامل درماتیت اتوپیک، طاسی منطقه‌ای، لیکن پلانوس، ویتیلیگو و لیکن سمپلکس بودند. ۶/۵ درصد از بیماران سابقه وجود ویتیلیگو را در بستگان ذکر می‌کردند.

دوم تا پنجم زندگی است. گفته می‌شود که تا ۵۰٪ بیماران سابقه خانوادگی مثبتی از بیماری دارند (۱). از نظر آسیب‌شناسی، تظاهرات سوریازیس در مراحل مختلف بیماری به‌طور قابل توجهی متغیر است (۵). از نظر تظاهرات بالینی سیر بیماری قابل پیش‌بینی نیست. دوره بیماری ممکن است از چند هفته تا تمام عمر تغییر کند. بیشتر موارد بیماری پیش از دهه چهارم زندگی ظاهر می‌شوند. درگیری ناخنی در ۵۰-۲۵٪ بیماران مبتلا به سوریازیس دیده می‌شود. تعداد کمی از بیماران از وجود خارش شکایت دارند (۲). در کودکان تظاهرات بیماری و سیر بالینی آن تفاوت آشکاری با بزرگسالی ندارد (۶). عواملی مانند ضربه، عفونت‌ها، عوامل متابولیک و اندوکرین، نور خورشید، داروها والکل بیماری را تشید می‌کنند. حدود یک سوم از بیماران مبتلا به سوریازیس پدیده کوبنر را نشان می‌دهند (۱).

بیماران و روش‌ها

این مطالعه توصیفی از اول آبان‌ماه ۱۳۷۶ تا پایان فروردین‌ماه ۱۳۷۸ در یک مطب خصوصی پوست در اهواز صورت گرفت. بیماران با تشخیص بالینی سوریازیس توسط متخصص پوست جهت تکمیل پرسشنامه انتخاب می‌شدند. اطلاعات موردنیاز شامل سن، جنس، سن شروع بیماری، سابقه خانوادگی بیماری سوریازیس، سابقه وجود دیگر بیماری‌های پوستی، سابقه وجود بیماری‌های جسمی مهم، سابقه وجود ویتیلیگو در بستگان، وجود خارش، وجود مشکلات روحی - روانی، محل شروع بیماری، مثبت بودن پدیده کوبنر و درگیری ناخن‌ها در پرسشنامه‌ای ثبت می‌گردید.

یافته‌ها

از دویست بیمار مطالعه شده ۴۴٪ مذکر و ۵۶٪ مؤنث بودند. سن شروع بیماری، سن بیماران در زمان مراجعه، محل شروع بیماری و بیماری‌های پوستی همراه به ترتیب در جداول شماره ۱ تا ۴ نشان داده شده است. ۹٪ از بیماران برآسانش شرح حال پدیده کوبنر را ذکر می‌کردند و ۶٪ از خارش شکایت داشتند. ۲۵٪ بیماران سابقه

مرجع میزان ابتلاء ناخن‌ها ۵۰-۲۵٪ ذکر شده که درصد بدست آمده در بیماران مانیز در همین محدوده بوده است (۲ و ۱). از بیماری‌های جسمی مهم و قابل ذکر در بیماران، بیماری‌های تیروئید بود که در ۵/۲٪ بیماران وجود داشت.

این یافته می‌تواند بیانگر این موضوع باشد که این بیماری‌ها می‌توانند در همراهی با هم و یا به صورت جداگانه در بعضی از خانواده‌ها دیده شوند. احتمالاً هر دو دسته عوامل وراثتی و محیطی در این رابطه دخالت دارند. ۳۹٪ بیماران در معاینه دارای درگیری ناخن‌ها بودند. در منابع

**جدول شماره ۱ : سن شروع بیماری در ۲۰۰ بیمار
مبتلا به سوریازیس**

فراوانی	درصد	سن شروع(سال)
۴۹	۲۴/۵	۰ - ۱۰
۶۷	۳۳/۵	۱۱ - ۲۰
۳۷	۱۸/۵	۲۱ - ۳۰
۲۰	۱۰	۳۱ - ۴۰
۹	۴/۵	۴۱ - ۵۰
۱۵	۷/۵	۵۱ - ۶۰
۳	۱/۵	۶۱ - ۷۰
۲۰۰	۱۰۰	جمع

**جدول شماره ۲ : سن بیمار در زمان مراجعه در ۲۰۰ بیمار
مبتلا به سوریازیس**

فراوانی	درصد	سن در زمان مراجعه(سال)
۳۵	۱۷/۵	۰ - ۱۰
۵۷	۲۸/۵	۱۱ - ۲۰
۴۷	۲۳/۵	۲۱ - ۳۰
۲۸	۱۴	۳۱ - ۴۰
۱۰	۵	۴۱ - ۵۰
۱۶	۸	۵۱ - ۶۰
۷	۳/۵	۶۱ - ۷۰
۲۰۰	۱۰۰	جمع

جدول شماره ۳: محل شروع بیماری در ۲۰۰ بیمار
مبتلا به سوریازیس

فراوانی	درصد	محل شروع
۸۰	۴۰	ناحیه مودار سر
۵۰	۲۵	اندامها
۳۰	۱۵	کف دستوپا
۱۳	۶/۵	چین‌ها
۱۲	۶	ناخن‌ها
۱۰	۵	تنه
۵	۲/۵	ناحیه تناسلی
۲۰۰	۱۰۰	جمع

جدول شماره ۴: بیماری‌های پوستی همراه در ۲۰۰ بیمار
مبتلا به سوریازیس

فراوانی	درصد	بیماری‌های پوستی همراه
۱۷	۸/۵	درماتیت آتوپیک
۸	۴	طاسی منطقه‌ای
۴	۲	لیکن سیمپلکس
۳	۱/۵	ویتیلیگو
۱	۰/۵	لوپوس دیسکوئید
۱	۰/۵	لیکن پلان
۱۶۶	۸۳	عدم وجود بیماری
۲۰۰	۱۰۰	جمع

مراجع

- 1 - Stern RS, Jessica WV. Psoriasis. In: Arndt KA, Leboit PE, Robinson JK, et al (eds). Cutaneous medicine and surgery. Philadelphia: Saunders, 1998: 295-317.
- 2 - Camp RDR. Psoriasis. In: Champion RH, Burton JL, Burns DA, et al (eds). Rook / Wilkinson / Ebling textbook of dermatology. Oxford: Blackwell Science, 1992: 1391-1475.
- 3 - Farber EM, Raychaudhuri SP. Is psoriasis a neuroimmunologic disease? Int J Dermatol 1999; 38:12-15.
- 4 - Bowden PE. Molecular biology of psoriasis and its future management. J Dermatol Treatment 1996; 7 (suppl):1-6.
- 5 - In : Lever W F, Schaumburg - Lever G (eds). Histopathology of the skin. Philadelphia: JB Lippincott, 1990: 156-164.
- 6 - Tsuchiya HR. Adult skin disease in the pediatric patient. Dermatol Clin 1998; 16:593-608.